

**OBMOČNO ZDRUŽENJE VETERANOV
VOJNE ZA SLOVENIJO
MARIBOR**

Heroja Šaranoviča 27
2000 MARIBOR

Spoštovani!

Leto je naokoli in prav je, da se srečamo na uradnem delu našega društvenega življenja. Prav je, da povabimo medse naše prijatelje iz drugih združenj, župane občin, od koder prihajajo naši člani in ostale, ki so naklonjeni našemu poslanstvu. Prav lepo pozdravljam vse prisotne veterane, veteranke naše osamosvojitvene vojne, vabljeni goste, ki ste se prijazno odzvali našemu vabilu ter predstavnike medijev, ki boste spremljali ta zbor in poročali o našem delu. Letošnji občni zbor bomo opravili v času 20. obletnice osamosvojitvene vojne. Pogovorili se bomo o uspehih tega dejanja, o doseženih ciljih pa tudi o tem, ali smo lahko zadovoljni z doseženim, o sedanji družbi, ko se v kriznih časih ljudje komajda prebijajo iz dneva v dan in še o čem.

Ko sem se pripravljaj na to, kaj naj na tem zboru povem, sem šel in pogledal kaj sem povedal lani. In glej, prav to sem hotel zapisati tudi letos. Lani, ko se je izteklo prvo leto ekonomske in socialne krize, smo skupaj ugotavljali, da ne gre, tako kot v večini drugih držav, le za ekonomsko in posledično socialno krizo, temveč za nekaj mnogo hujšega. Lanskega ne bom ponavljal, saj je gnojnica ki je od lani narasla preko vseh meja, zalila še preostale otočke človeških vrednot. Občečloveške vrednote v tej družbi so bile pomendrane in odpihnjene na smetišče najbolj zanemarjenega smetnjaka, polarizacija med dvema taboroma levih in desnih je dosegla najbrž svoj vrhunec, čeprav se pri tako radikalnih stališčih nikoli ne more določiti vrhunca. Pravzaprav pa sploh ne vemo, kdo so ljudje, ki vodijo to državo. Ali se še držijo svojih političnih prepričanj, ki naj bi vodila v skrb za socialno uravnoteženost vseh slojev družbe ali pa je nekdanja leva usmerjenost ostala le na deklarativni ravni in so podlegli kapitalizmu najslabše sorte, ki omogoča strahotno socialno polarizacijo, katastrofalno revščino pri večini in izjemno bogatenje manjšine, kot v tej deželi v njeni novejši zgodovini še ni bilo doživeto. Moralna sprevrženost dosega v nekaterih delih oblasti ter gospodarskih subjektih nerazumljive višine, omrežja, iz nekega drugega obdobja ter njihove naslednice, ki skrbijo za razdvojenost tega podalpskega naroda pa spletajo vedno nove in nove spletke, ki zastrupljajo in vedno znova iščejo primerne teme za blatenje druge strani.

Ali je res potrebno, da se razdvojenost, ki je nastala zaradi tujih ideologij v času medsebojnega klanja v drugi svetovni vojni, nadaljuje v tem novem obetajočem tisočletju? Ali je res potrebno, da stranke še vedno skrbijo za kontinuiteto nekaterih političnih vzorcev, ki so razdvojili ta narod. Morda takšen sistem odgovarja nekim elitam, prav gotovo pa to ni v prid večini, ki se prebija iz dneva v dan. Mladim, ki naj bi bili gonilna sila novega časa ne nudi nikakršne

perspektive, starejšim, ki počasi zapuščajo prizorišče pa v njihovi razdvojenosti ne nudijo zasluženega spokoja. Kruha in iger ter deli in vladaj, sta dva prikrita vzorca, ki jih je aktualna oblast priklicala iz daljne preteklosti in sta še vedno aktualna in uspešna. Ljudje, ki vodijo to državo v združbi, ki naj bi kot oblast nudila boljšo sedanost in še lepšo prihodnost, tega zaradi sebičnosti nekaterih povzpetnikov, niso sposobno ustvariti.

In kje smo mi vojni veterani, ki smo pomagali ustvarjati temelje sodobni in socialno pravični državi? Temelje, ki smo jih postavili so izkoristili drugi, in zgradili trdnjavo sovraštva, korupcije, negativnega političnega zavezništva in blaginjo zase ter blagostanje pokvarjene manjšine, kateri mnogi od njih tudi pripadajo. Saj ljudje vedo kdo so in kam spadajo. Veterani in ostali, ki se prebijamo skozi predpisane zapovedi, ki veljajo le za plebejce najnižjega ranga pa nemo zremo v brezno velike revščine, v nepregledno globočino moralne izprijenosti tistih, ki nam bi morali biti za vzor ter v naropano bogastvo patricijske vrhuške, ki ji botruje prav sistem, ki ga je nastavila ta država.

Prepričan sem, da je sleherni, ki čuti tegobe vseh teh kriz spoznal kje smo in kam nas vse to vodi. Prepričan sem sicer, da so tudi v vladajoči ekipi in druge sile, ki vedo, da stvari tečejo v pogubo. Na te ljudi, ki še dihajo z nami se bomo morali nasloniti in zahtevati od njih radikalno preobrazbo načina vodenja tega ljudstva.

Sistem, ko je tranzicijski levici nujen notranji sovražnik da bi se zakrila nesposobnost vodenja, ne spada v to tisočletje.

V to tisočletje ne spada politična demagogija prejšnjega stoletja .

V tisočletju, ko napredni svet podpira demokratične spremembe prav povsod , našo družbo ne smejo in morejo obvladovati preko svojih mrež in s pomočjo drugih orodij nedotakljivi mogočniki, ki zastopajo barve aktualnih oblastnikov. S tem je potrebno končati!

Mineva 20 let, ko smo mi mali ljudje zastavili vse svoje in pomagali prvič v zgodovini ustvariti samostojno državo. Res je, da smo dosegli nepojmljive dosežke, ki si jih nismo upali niti sanjati, je pa tudi res, da nam za naša dejanja ta družba ni naklonjena tako, kot bi se spodobilo. Vprašajmo spoštovane, ki vodijo ali so vodil: Koliko ulic ali trgov ste v spomin na te dogodke poimenovali? Koliko spomenikov ste postavili našim zanamcem v spomin na nas? Vprašajmo šolnike, kaj vedo mladim povedati o našem času, česa ste jih naučili? Ne bi želel primerjati aktualnost in težo zgodovinskih dogodkov prejšnjega stoletja, ki so odločilno vplivali na slovenstvo, prepričan pa sem, da bi bil rezultat primerjave za naše obdobje porazen. Premalo je, spoštovani, ki nas vodite, da nam naklonite beraški drobiž od svoje bogate pogače in si tako rešujete svojo dušo pred sabo ter vesoljnim svetom. Preveč demagogije je prisotno in premalo pravih dejanj.

Vse se spreminja. Čas zdravi še tako boleče rane, vendar brazgotine ostanejo v spomin in opozorilo. Ostajamo eden od silno redkih moralnih stebrov te družbe in na to smo ponosni. Prepričan sem, da bo bodočnost , ki bo pripadala novim generacijam pravilno ovrednotila naša dejanja. Kot aktivni udeleženci največjega dogodka, ki se je dogodil temu podalpskemu ljudstvu v zadnjih

zdihljajih prejšnjega stoletja, ostajamo sicer v senci, vendar ponosni na naše delo.

Za nove generacije naših potomcev, ki bodo šele prišle in ne bodo sužnji ideoloških razprtij pa bomo ostali svetel vzor domoljubja in zvestobe.

Kljub vsemu kar sem zapisal bomo ostali trdni kot doslej, saj drugačni ne znamo biti. Čestitam vam ob tem jubileju in želim ,da bi se v takem številu še dolgo srečevali ob praznovanju naših praznikov.

Hvala!

14.03.2011

Tone Korošec

Spoštovani, sedaj pa k uradnemu delu našega današnjega druženja.

Najprej kratko obvestilo. Veterani želimo delovati tudi humanitarno. Pri vsakem takem druženju, naj bo piknik ali proslava ali pa občni zbor , želimo narediti nekaj humanega. Do sedaj smo organizirali krvodajalsko akcijo, meritve tlaka, sladkorja in holesterola, danes pa se nam ponuja nova priložnost da se izkažemo z našo solidarnostjo. Škatla, ki jo vidite, je namenjena zbiranju prispevkov za nabavo »mamografa« torej naprave za odkrivanje raka na prsih tako ženskih kot tudi moških, ki bo nameščen v ZD Maribor. Prepričan sem, da se ne boste izneverili mojemu pozivu. Hvala!

Sedaj pa k pravemu delu! Izvoliti moramo delovno predsedstvo, ki bo vodilo ta zbor. Za predsednika predsedstva predlagam g. Brunota Kremavca, za člane pa g. Branka Trgleca ter ga. Mileno Kores. Kdo je za?

Prosim,da predsedstvo prične s svojim delom.